

tökéletes kivételére külön figyelmezteti a lap olvasóit. Ismerve az angol nyomdaipar vitathatatlanul vezető voltát, nagy dicsérete ez a magyar nyomdaiparnak!

MODERN PHOTOGRAPHY, 1935/6. „THE STUDIO LTD.“ LONDON. Milyen nehéz évkönyveket szerkeszteni. A technika rohamléptekben halad. Évről évre új fényképezőgépek sora készül, a technikai tökéletesítés mérhetetlen mérveket ölt. A kémiával sincsen baj. A lemezek, filmek fényereje az utóbbi években több, mint 50%-kal fokozódott. Hol voltunk még nemrég a 28° lemezeztől, egy Panatomic-szerű színértéket visszaadó filmtől? Hol voltak az amatőr fényképezők mai óriási tömegei? És mégis: a technika nem minden. Az „új látás“, mely néhány évvel ezelőtt a fényképezés új lehetőségeire mutatott rá, a tojások, halak, burgonyák tömértelen anyagfotója, mind rövid idő alatt a múlté lett. Túljutottunk rajta, mint egy új szeccszíon, mely sokkal több epigont hozott, mint megtermékenyítő eredményt. Mi jöhet most? Jobban fényképezni ma igen sokan tudnak. A fényképek tisztábbak, élesebbek, a kontrasztok dúsabbak, de hol nyit új művészi lehetőségeket a fotográfia? Hol nevel művészeket, hogy neveli a jobb látást, a művészből meglátást? Mert nem a gépet kell beállítani, hanem a művészből képet meglátni. Miért hoz az egész kötet csak 4—5 olyan eredeti és magas művészi fokon álló képet, mint Pedrazo Blanco esős képtanulmányát (89. sz.), vagy Haár Ferenc csigáját (46. sz.)? A kötet anyagát sokezer fényképből válogatták ki, Japántól Ausztráliáig előtűntek fektűt az egész világ egyévi termése. A kötet pedig, száz jó fotográfia, a gyakran eredeti beállítások, majdnem kivétel nélkül kitűnően fényképezett képek dacára kérdésként mered felénk: Quo vadis fotográfia?

SCHEY ILONA: A KÖZÉPKORI ÖTVÖSMŰVÉSZET ÉS AZ ANTIK HAGYOMÁNYOK. Ez a rendkívül érdekesen megírt tanulmány széles körben ismerteti azokat a forrásokat, amelyekből a középkorból reánk maradt ötvösművészeti emlékek származnak. Nemesak művészeti szempontok vezették az író, hanem az ornamentális motívumok felhasználásával és a technikai részekkel is részletesen foglalkozik. Az illusztratív részben néhány gyönyörű tárgyat mutat be, melyek legnagyobb részt külföldi eredetűek. H.

ROYAL LONDON, EDITED BY F. A. MERCER „THE STUDIO LTD.“ LONDON. Az „ezüst-jubileum“ szülötte ez a szép, 99 egészoldalas mélynyomású képpel illusztrált kötet, melynek bevezetőjében Douglas Goldring nyújt pillanatfelvételt London történelméről, kialakulásáról. Utána felvonul képekben a szimpatikus királyi család, a királyi gárda, a tömeg, mely szeretetét sugározza a királyi család felé, a királyi kastélyok, érdekes kultúrhistoriai dokumentumai az angol királyság kialakulásának. Az angol miniszterelnök dolgozószobája, mely puritánságával megható és dokumentáris, a Themze hídjai, a Szent Pál-katedrális, monumentális dimenzióival, templomok, középületek, sugárutak, a régi London épületei, a keret, melyben a „királyi London“ él, képsorozatokkal így a távolba

is világos magyarázatát adják annak a gyakran kontinentális szemlélő számára érthetetlen és igen gyakran irigyelt tradícióiszteletnek, melyen nem utolsó sorban nyugszik a brit impérium világhatalma. R.

• KIÁLLÍTÁSOK •

JUBILÁRIS KIÁLLÍTÁSUNK. A félszázados ünnepi évnek, mellyel társulatunk alapításának fordulóját üljük, kimagasló esemény lesz az őszi nagy jubileumi kiállítás. Az Iparművészeti Múzeum földszintjén, a nagycsarnok kibővítésével nyert térségen hatalmas arányokban fog kibontakozni az élő magyar iparművészet legjobb erőinek reprezentáns kiállítása. Igazi nemzeti kultúresemény körvonalai bontakoznak ki máris a lázasan végzett munkálatokból. A társulat megbízásából Kórodgy György műépítész tanár vezeti és irányítja az előmunkálatokat s az ő tervei szerint helyezik el a tíz lakószobát, a modern kirakatok utcáját, a korszerű kávéházat, cukrosboltot, női ruhatert, valamint mindazokat a szobákat, melyekben bemutatásra kerülnek a magyar színpadművészet, háziipar, ötvösség, textiliák, bőr- és könyvműesség, népművészet, kerámia, kisplasztika stb., stb. legszebb termékei. A nagyszerű díszítmenyekkel, festészeti s szobrászati alkotásokkal pompázó kiállítás egyik kiemelkedő látványos részét az egyházművészeti terem. A kitűnő szervezés és a nagy lelkesedés, mely a munkálatokat kíséri, hatalmas ígéret arra nézve, hogy a társulat életének talán legnagyobb arányú eseménye bontakozik itt ki. A külföldi érdeklődés pedig máris olyan biztató, hogy a magyar iparművészet nemzetközi kapcsolatainak kiegészítésében új korszakot jelent.

ŐSZI LAKBERENDEZÉSI VÁSÁR. Első éveiben szenvedélyes iparos-versenyek csatazajától harsogott az őszi bútorvásár. Az elmúlt években tespedés ült rá a kiállító-fülkékre. Az idei őszi vásár érettebb és mindenekfelett ötletesebb volt az eddigieknél. A kisiparos, az igazi kézműves mintha idők folyamán lelépett volna a szintérről. De azok a bútorozott szobák, konyhák, fémeső-, üveg-, porcellán-, bakelit- és egyéb berendezési tárgyak, melyek mostanában felvonultak, a közönség átlag-ízléséhez talán közelebb állnak és a magyar bútortermelő középüzemek szintjéről egységesebb képet adnak. Az iparművészeti tervezőket ugyan igyekszik „elspórolni“, ezért a típusbútorai, apróbútorai inkább csillogó, olesó, tetszetős hatást kereső termékek, mint voltak a szolid asztalosmunkák, mint mondtuk, néhány új ötlet jelentkezése tette az őszi lakásbemutatót elevenebbé. Ezek közt a kritikátlan közönségnek bizonyosan a „Gyermekszoba 1935-ben“ című fülkesoport tetszett legjobban. A gondolat jó, a kivitel még kezdetleges. Minden fülső egy más-más korú gyermek bútor-, ruha-, sport-, fehérnemű-stb. szükségleteivel felszerelve. Az ilyesmi csak úgy jó, ha egy átgondolt terv, megszabott keret fogja össze. Akkor nem lehet a falakra rossz képeskönyvek figuráit festeni, a szobákban a mille-

náris kiállításra emlékeztető papírmásé divatbábúkat felöltöztetni. A kézimunka-kiállítás is áhítozna egy szakértelemtől vezetett, nyugodt rendszer után. Így a leggyönyörűbb népművészeti hímzések mellé százsámra kerültek ambiciózus, de ide nem való iskolai munkák, összevisszaságban. Legtöbb örömeink az új építészeti alkotások csoportkiállításában tellett. Friss és fiatalos lendületről számolnak itt be családi- és bérházépítőink. S ugyancsak érdekes a maga újszerű gondolatával az a fényképbemutató, melyen ipari- és munkásjóléti intézmények kulturális élete vonult fel szemeink előtt. Jó, ha az ember a vásár zajából egy-egy értékes emberi gondolat horizontja alá menekülhet.

(N. P.)

• T Á R S U L A T I • • K Ö Z L E M É N Y E K •

A T Á R S U L A T U N K K E R E T É B E N F O L Y T A T O T T M U N K A fontosabb eseményeiről az alábbiakban számolunk be.

1935 május 24-én a társulat választmánya Seenger Béla elnöke alatt tartott ülést, amelyen részt vettek Bodon Károly, Bodonyi Jenő, Feyér Gyula, Grabowiczky Leon, Horváth Béla, dr. Hüttl Dezső, Kölber Dezső, Ligeti Miklós, Major István, Mátrai Lajos, Nádler Róbert, Ohmann Béla, dr. Pacher Béla, Preitensteiner Ottó, ifj. Richter Aladár, Schöber József, Szablya Frischauf Ferenc, Szablya János, dr. Szalai Emil, dr. Szónyi Ottó, Szukováthy István, Urbányi Vilmos, Zadubánszky Irén, Zrinszky József, Helbing László titkár és Deák István mérnök.

Elnök üdvözölte a megjelenteket és az ülést megnyitotta. Bejelentette, hogy a jubiláris közgyűlés óta ez az első teljes választmányi ülés és szeretettel üdvözölte az új tagokat. Bejelentette, hogy az alapszabályok értelmében az 1935-ös társulati évre a bizottságokat meg kell alakítani. Megalakítandó az igazgatóság, gazdasági, bíráló, kiállítási, propagandabizottság, valamint az iparművészeti oktatási és nevelési bizottság. Ez utóbbi szervezetére vonatkozólag — minthogy ez eddig nem működött — javasolja, hogy azt egy szűkebb bizottság, — melynek tagjai Helbing Ferenc, dr. Vidéky Emil, Grabowiczky Leon és Major István volnának, — tegyen javaslatot. A választmány ehhez hozzájárul. Helbing László titkár felolvassa a bizottságokra vonatkozó elnökségi javaslatot. Igazgatóság: Hosszú István, dr. Hüttl Dezső, Lakatos Arthur, dr. Pacher Béla, Schöber József, dr. báró Szalay Gábor. Gazdasági bizottság: Bodon Károly, Dános Géza, Feyér Gyula, Schöber József. Bíráló bizottság: Csányi Károly, Györgyi Dénes, Helbing Ferenc, Kórody György, dr. Petrovics Elek, dr. Szónyi Ottó, Teles Ede, Menyhért Miklós, Wälder Gyula. Kiállítási bizottság: Basilides Barna, K. Bartha Ferenc, Bodonyi Jenő, Bodon Károly, Csépai-Csavlek András, Devecska Ferenc, F. Kovács Erzsébet, dr. Gerevich Tibor, Sz. Gyenes Lajos, Houba Károly, Klausz Gyula, Kórody György, Kölber Dezső, M. Kiss Erzsé,

Latabár Károly, Lakatos Arthur, dr. Layer Károly, Major István, Majoros Károly, Mátrai Lajos, Menyhért Miklós, Minár Pál, Ohmann Béla, Payer József, Szathmáry István, Szukováthy István, Tóth Gyula, Unterreiner Győző, Urbányi Vilmos, Vágó Dezső, Vass Béla, Zrinszky József. Propagandabizottság: Bokros Ferenc, Conrad Ottó, Gerenday Antal, Grabowiczky Ödön, Hauswirth Ödön, Horváth Béla, Nádler Róbert, Preitensteiner Ottó, Spolarich László, Szabó Rezső, dr. Szalai Emil, Végh Gusztáv, Wälder Gyula, Wolfner Gyula, Zadubánszky Irén. — A választmány a javaslatot egyhangúlag fogadta el. Elnök örömmel jelentette, hogy a pécsi kiállítás munkálatai szépen haladnak. Az installációt Minár Pál okl. építő iparművész tervezte. Ez alkalommal filléres vonat is lesz és kéri a választmányt, hogy csináljanak propagandát a kiállításnak. Tudomásul szolgál. Elnök bejelentette, hogy az elnökség a jubiláris kiállítás rendezésére — minthogy az igen kényes feladat s egyöntetűen kell kézben tartani — Kórody Györgyöt javasolja felkérni. A jubileumi kiállítás anyaga egy részének biztosítására pályázatot fog kiírni a társulat bármely iparművészeti tárgyra. Többek hozzájárulása után a javaslatához a választmány hozzájárult, s elnök határozatilag mondotta ki, hogy a választmány Kórody Györgyöt bízta meg a jubiláris kiállítás megrendezésével. Úgyvezető alelnök javaslatára a választmány Deák István mérnököt, aki már évek óta vezeti a társulat háziipari ügyeit, titkárrá nevezte ki. — Helbing László titkár ismertette a folyó ügyeket, s többek között jelentette, hogy ez évben 313 új tag lépett eddig be a társulatba. Tudomásul szolgál. Deák István titkár a háziipari ügyeket ismertette s jelentést tett a londoni Ideal Home kiállításról, a milánói vásárról, a brüsszeli kiállításra küldött anyagról és a háziipari export örvendetes fejlődéséről. Többek hozzájárulása után a választmány a háziipari jelentést elfogadta. Elnök, több tárgy nem lévén, az ülést berekesztette.

1935 június 18-án a kiállítási bizottság tartott ülést Lakatos Arthur elnöke mellett, amelyen részt vettek: K. Bartha Ferenc, Basilides Barna, Bodonyi Jenő, Csépai-Csavlek András, Devecska Ferenc, Feyér Gyuláné Kovács Erzsébet, Houba Károly, Kórody György, Latabár Károly, Ligeti Miklós, Minár Pál, ifj. Payer József, Szablya János, Urbányi Vilmos, Zrinszky József és Helbing László titkár.

Szablya János ügyv. alelnök üdvözölte a megjelenteket és az ülést megnyitotta. Felolvasta a választmány által megválasztott kiállítási bizottság névsorát és bejelentette a bizottság megalakulását. Javaslatára a bizottság elnökéül Lakatos Arturt választotta meg, aki megköszönte a beléje helyezett bizalmat és az elnökletét átvette. Ugyancsak az ügyvezető alelnök javaslatára úgy határozott a bizottság, hogy előadót esetről-esetre fog választani a jövőben. Úgyvezető alelnök javaslatára a bizottság helyettes elnökéül Urbányi Vilmost választotta meg. Ezek után elnök a pécsi kiállítás lefolyását és eredményét ismertette. Jelentését a bizottság tuda-